

ПСЯЛОМЪ 57. (по Слав. пѣв.)

Първомъ пѣвцѣ, върху Ял-ташхѣоз, Миктама Дл-
видовъ, когато покѣгнѣ отъ лице то Сл-
лово въ пещерѣ-тѣ.

- 1 ПОМИЛѢЙ мѧ, О Боже, помилѢй мѧ;
Защито на тебе упова душа-та ми,
И на сѣнкѣ-тѣ на твои-тѣ крыла ще сѧ надѣѣ
Додѣ заминѣтъ злоцѣстѣи-та.
- 2 Ще выкама кѣма Бога вышнаго,
Кѣма Бога мой-тѣ благодѣтель.
- 3 Ще проводи отъ небеса и ще мѧ избави;
Ще направи укоръ зинѣль-тѣ да мѧ похвалѣ : (Села.)
Богъ ще проводи милость-тѣ си и истинѣ-тѣ си.
- 4 Душа-та ми ѣ въ срѣдѣ лѣворѣ :
Лежѣ *между* пламенны челоуѣцы,
На които зѣвѣ-тѣ сѧ копѣи и стрѣлы,
И жрыкѣ-тѣ имѣ ѣ острѣ мечѣ.
- 5 Вѣзнеси сѧ надъ небеса-та, Боже,
Слава-та ти *да бѣде* по всичѣ-тѣ земѣ.
- 6 Сѣтъ приготоуѣ за стѣпѣны-тѣ ми :
Душа-та ми сѧ ѣ навела да падне :
Ископѣхъ прѣдѣ мене пѣмѣ :
Подѣжѣхъ въ неѣ (Села)
- 7 Утвердено ѣ сердце-то ми, Боже,
Утвердено ѣ сердце-то ми : ще пѣѣ и пѣснопѣѣ.
- 8 Сѣвѣди сѧ, слово мой :
Сѣвѣди сѧ, псалтирю и китарѣ : ще сѧ сѣвѣдѣ рано.
- 9 Ще та похвалѣ, Господи, междѣ народы-тѣ :
Ще ти пѣснопѣѣ междѣ племена-та.
- 10 Защито сѧ възвеличи до небеса твоя-та милость,
И до облацы-тѣ твоя-та истина.
- 11 Вѣзнеси сѧ, Боже, надъ небеса-та :
Слава-та ти *да бѣде* по всичѣ-тѣ земѣ.